Будь здорове,
Моє ластів'я,
Чорноголове
Манюнє хлоп'я!

У полі, на волі
Тобі б десь носиться,
Не в цьому тісному
Провулку, як в клітці...

Мене ти побачив — сполохався наче,
Примружилось око твоє ластів'яче...
Чом же, скажи, у зіньках твоїх враз
Сонячний промінь зажурено згас?

Сонце іще не сховалось за мури,
Тільки для тебе вже світла нема.
Знай, то недуга крадеться похмура,
Знай, то не вечір, а вічна пітьма.